

WYMAGANIA EDUKACYJNE MATEMATYKA KLASA 3LO ZAKRES ROZSZERZONY

POZIOMY WYMAGAŃ EDUKACYJNYCH:

- K ocena dopuszczająca (2)
 P ocena dostateczna (3)
 R ocena dobra (4)
 D ocena bardzo dobra (5)
 W ocena celująca (6)

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań
1. RACHUNEK PRAWDOPODOBIENSTWA			
1. Permutacje	<ul style="list-style-type: none"> - definicja permutacji - definicja $n!$ - liczba permutacji zbioru n-elementowego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> - wypisuje permutacje danego zbioru - oblicza liczbę permutacji danego zbioru - przeprowadza obliczenia, stosując definicję silni - wykorzystuje permutacje do rozwiązywania zadań 	K K K P-D
2. Wariacje bez powtórzeń. Wariacje z powtórzeniami.	<ul style="list-style-type: none"> - definicja wariacji bez powtórzeń - liczba k-elementowych wariacji bez powtórzeń zbioru n-elementowego - definicja wariacji z powtórzeniami - liczba k-elementowych wariacji z powtórzeniami zbioru n-elementowego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> - oblicza liczbę wariacji bez powtórzeń - wykorzystuje wariacje bez powtórzeń do rozwiązywania zadań Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> - oblicza liczbę wariacji z powtórzeniami - wykorzystuje wariacje z powtórzeniami do rozwiązywania zadań 	K-R P-D K-R P-D
3. Kombinacje	<ul style="list-style-type: none"> - definicja kombinacji - liczba k-elementowych kombinacji zbioru n-elementowego - symbol Newtona - wzór dwumianowy Newtona 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> - oblicza wartość symbolu Newtona $\binom{n}{k}$, gdzie $n \geq k$ - oblicza liczbę kombinacji - wypisuje k-elementowe kombinacje danego zbioru - wykorzystuje kombinacje do rozwiązywania zadań - wykorzystuje wzór dwumianowy Newtona do rozwinięcia wyrażeń postaci $(a + b)^n$ i wyznaczania współczynników wielomianów - uzasadnia zależności, w których występuje symbol Newtona 	K K-R K-P K-D W W

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań
5. Kombinatoryka – zadania	<ul style="list-style-type: none"> – reguła dodawania – zestawienie podstawowych pojęć kombinatoryki: permutacje, wariacje i kombinacje – określenie permutacji z powtórzeniami – liczba n-elementowych permutacji z powtórzeniami 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – stosuje regułę dodawania do wyznaczenia liczby wyników doświadczenia spełniających dany warunek – wykorzystuje podstawowe pojęcia kombinatoryki do rozwiązywania zadań 	<p>K–R</p> <p>K–D</p>
6. Prawdopodobieństwo klasyczne	<ul style="list-style-type: none"> – pojęcie prawdopodobieństwa – klasyczna definicja prawdopodobieństwa 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – oblicza prawdopodobieństwa zdarzeń losowych, stosując klasyczną definicję prawdopodobieństwa – stosuje regułę mnożenia, regułę dodawania, permutacje, wariacje i kombinacje do obliczania prawdopodobieństw zdarzeń 	<p>K–D</p> <p>K–D</p>
7. Prawdopodobieństwo warunkowe	<ul style="list-style-type: none"> – definicja prawdopodobieństwa warunkowego – drzewo probabilistyczne 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – oblicza prawdopodobieństwo warunkowe – stosuje wzór na prawdopodobieństwo warunkowe do wyznaczania potrzebnych wielkości 	<p>K–D</p> <p>R–D</p>
8. Prawdopodobieństwo całkowite	<ul style="list-style-type: none"> – wzór na prawdopodobieństwo całkowite – niezależność zdarzeń 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – oblicza prawdopodobieństwo całkowite – sprawdza niezależność zdarzeń 	<p>K–D</p> <p>W</p>
9. Doświadczenia wieloetapowe	<ul style="list-style-type: none"> – ilustracja doświadczenia za pomocą drzewa 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ilustruje doświadczenie wieloetapowe za pomocą drzewa – oblicza prawdopodobieństwa zdarzeń w doświadczeniu wieloetapowym 	<p>K–R</p> <p>P–D</p>
2. FUNKCJE WYKŁADNICZE I LOGARYTMICZNE			
1. Funkcje wykładnicze	<ul style="list-style-type: none"> – definicja funkcji wykładniczej – wykres funkcji wykładniczej – własności funkcji wykładniczej 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyznacza wartości funkcji wykładniczej dla podanych argumentów – sprawdza, czy punkt należy do wykresu danej funkcji wykładniczej – szkicuje wykres funkcji wykładniczej i określa jej własności – porównuje liczby przedstawione w postaci potęg – wyznacza wzór funkcji wykładniczej na podstawie współrzędnych punktu należącego do jej wykresu oraz szkicuje ten wykres – rozwiązuje proste równania i nierówności wykładnicze, korzystając z wykresu funkcji wykładniczej 	<p>K</p> <p>K</p> <p>K</p> <p>P</p> <p>P</p> <p>R–D</p>

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań
2. Przekształcenia wykresu funkcji wykładniczej	<ul style="list-style-type: none"> – metody szkicowania wykresów funkcji wykładniczych w różnych przekształceniach 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – szkicuje wykres funkcji wykładniczej, stosując przesunięcie o wektor – szkicuje wykresy funkcji $y = -f(x)$, $y = f(-x)$, $y = f(x)$, mając dany wykres funkcji wykładniczej $y = f(x)$ – szkicuje wykres funkcji wykładniczej otrzymany w wyniku złożenia kilku przekształceń – rozwiązuje proste równania i nierówności wykładnicze, korzystając z odpowiednio przekształconego wykresu funkcji wykładniczej – rozwiązuje zadania z parametrem dotyczące funkcji wykładniczej 	<p>K</p> <p>P</p> <p>R–D</p> <p>R–D</p> <p>D</p>
2. Własności funkcji wykładniczej	<ul style="list-style-type: none"> – różnowartościowość funkcji wykładniczej – monotoniczność funkcji wykładniczej 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozwiązuje proste równania wykładnicze, korzystając z różnowartościowości funkcji wykładniczej – rozwiązuje proste nierówności wykładnicze, korzystając z monotoniczności funkcji wykładniczej 	<p>K–R</p> <p>K–R</p>
3. Własności logarytmów	<ul style="list-style-type: none"> – twierdzenia o logarytmie iloczynu, logarytmie ilorazu oraz logarytmie potęgi 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – stosuje twierdzenia o logarytmie iloczynu, ilorazu oraz potęgi do obliczania wartości wyrażeń z logarytmami – podaje założenia i zapisuje w prostszej postaci wyrażenia zawierające logarytmy – stosuje twierdzenie o logarytmie iloczynu, ilorazu i potęgi do uzasadniania równości wyrażeń – dowodzi twierdzenia o logarytmach 	<p>K–R</p> <p>P</p> <p>R–D</p> <p>D–W</p>
4. Funkcje logarytmiczne	<ul style="list-style-type: none"> – definicja funkcji logarytmicznej – wykres funkcji logarytmicznej – własności funkcji logarytmicznej 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyznacza dziedzinę funkcji logarytmicznej – szkicuje wykres funkcji logarytmicznej i określa jej własności – wyznacza wzór funkcji logarytmicznej na podstawie współrzędnych punktu należącego do jej wykresu – szkicuje wykres funkcji logarytmicznej typu $f(x) = \log_a(x - p) + q$ – wyznacza zbiór wartości funkcji logarytmicznej o podanej dziedzinie – rozwiązuje proste nierówności logarytmiczne, korzystając z wykresu funkcji logarytmicznej – wykorzystuje własności funkcji logarytmicznej do rozwiązywania zadań różnego typu 	<p>K</p> <p>K</p> <p>P</p> <p>P</p> <p>P–R</p> <p>P–R</p> <p>R–D</p>

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań
5. Przekształcenia wykresu funkcji logarytmicznej	– metody szkicowania wykresów funkcji logarytmicznych w różnych przekształceniach	Uczeń: – szkicuje wykres funkcji logarytmicznej, stosując przesunięcie o wektor – szkicuje wykresy funkcji $y = -f(x)$, $y = f(-x)$, $y = f(x) $, $y = f(x)$, mając dany wykres funkcji logarytmicznej $y = f(x)$ – szkicuje wykres funkcji logarytmicznej otrzymany w wyniku złożenia kilku przekształceń – rozwiązuje proste równania i nierówności logarytmiczne, korzystając z własności funkcji logarytmicznej – rozwiązuje zadania z parametrem dotyczące funkcji logarytmicznej – zaznacza w układzie współrzędnych zbiór punktów płaszczyzny (x, y) spełniających podany warunek	K P–D R–D R–D D W
6. Zmiana podstawy logarytmu	– twierdzenie o zmianie podstawy logarytmu	Uczeń: – stosuje twierdzenie o zmianie podstawy logarytmu przy przekształcaniu wyrażeń z logarytmami – stosuje twierdzenie o zmianie podstawy logarytmu do obliczania wartości wyrażeń z logarytmami – wykorzystuje twierdzenie o zmianie podstawy logarytmu w zadaniach na dowodzenie	K P–R W
7. Funkcje wykładnicze i logarytmiczne – zastosowania	– zastosowania funkcji wykładniczej i logarytmicznej	Uczeń: – wykorzystuje funkcje wykładniczą i logarytmiczną do rozwiązywania zadań o kontekście praktycznym	P–D
3. STEREOMETRIA			
1. Objętość graniastosłupa	– wzór na objętość graniastosłupa	Uczeń: – oblicza objętość graniastosłupa prostego – oblicza objętość graniastosłupa pochylego – stosuje funkcje trygonometryczne do obliczania objętości graniastosłupa – rozwiązuje zadania o podwyższonym stopniu trudności dotyczące graniastosłupów	K–P D–W P–D D–W
2. Objętość ostrosłupa	– wzór na objętość ostrosłupa	Uczeń: – oblicza objętość ostrosłupa prawidłowego – stosuje funkcje trygonometryczne do obliczania objętości ostrosłupa – rozwiązuje zadania o podwyższonym stopniu trudności dotyczące ostrosłupów	K–P P–D D–W

Temat lekcji	Zakres treści	Osiągnięcia ucznia	Poziom wymagań
3. Kąt między prostą a płaszczyzną	<ul style="list-style-type: none"> – pojęcie kąta między prostą a płaszczyzną 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje i wyznacza kąty między odcinkami graniastosłupa a płaszczyzną jego podstawy lub ścianą boczną – wskazuje i wyznacza kąty między odcinkami ostrosłupa a płaszczyzną jego podstawy – rozwiązuje zadania dotyczące miary kąta między prostą a płaszczyzną 	K–R K–R P–D
4. Kąt dwuścienny	<ul style="list-style-type: none"> – pojęcie kąta dwuściennego – miara kąta dwuściennego 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje kąt między sąsiednimi ścianami wielościanów – wyznacza kąt między sąsiednimi ścianami wielościanów – rozwiązuje zadania dotyczące miary kąta dwuściennego 	K P–D P–D
5. Przekroje graniastosłupów	<ul style="list-style-type: none"> – pojęcie przekroju graniastosłupa 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje przekroje graniastosłupa – oblicza pole danego przekroju – rozwiązuje zadania dotyczące przekrojów graniastosłupa 	K–P P–D R–W
6. Przekroje ostrosłupów	<ul style="list-style-type: none"> – pojęcie przekroju ostrosłupa 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje przekroje ostrosłupa – oblicza pole danego przekroju – rozwiązuje zadania dotyczące przekrojów ostrosłupa 	K–P P–D R–W
5. PRZYKŁADY DOWODÓW W MATEMATYCE			
1. Dowody w algebrze	<ul style="list-style-type: none"> – pojęcie implikacji – twierdzenia dotyczące własności liczb – twierdzenia dotyczące wyrażeń algebraicznych – dowód nie wprost 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – dowodzi własności liczb – dowodzi prawdziwości nierówności – przeprowadza dowód nie wprost 	K–D K–D W
2. Dowody w geometrii	<ul style="list-style-type: none"> – twierdzenia dotyczące własności figur płaskich – twierdzenie o dwusiecznej kąta w trójkącie 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – dowodzi własności figur płaskich – wykorzystuje własności figur płaskich do dowodzenia twierdzeń 	K–D K–D